

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
12/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. február 4.

A C-447/18. sz. ügyben hozott ítélet
UB kontra Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Az olyan tagállami szabályozás, amely az egyes élsportolók számára bevezetett kiegészítő ellátásra való jogosultságot kizárólag e tagállam állampolgáraira korlátozza, a munkavállalók szabad mozgásának akadályát képezi

A 2019. december 18-án hozott Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava ítéletében (C-447/18) a Bíróság megállapította, hogy a munkavállalók szabad mozgásáról szóló 492/2011 rendelet¹ 7. cikkének (2) bekezdésével, amely előírja, hogy a valamely tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállaló a többi tagállam területén a hazai munkavállalókkal azonos szociális kedvezményeket élvez, ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely az e tagállamot vagy annak jogelődjeit a nemzetközi sportversenyeken képviselő bizonyos élsportolók számára folyósított kiegészítő ellátásra való jogosultságot attól a feltételtől teszi függővé, hogy a kérelmező az említett tagállam állampolgárságával rendelkezzen.

A jelen esetben egy cseh állampolgárral szemben (aki a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság felbomlásakor ezt az állampolgárságot választotta) – akinek a lakóhelye azon a területen található, amely ma Szlovákia területének felel meg, és aki a jégkorong Európa-bajnokságon aranyérmet, a jégkorong világbajnokságon pedig ezüstérmet szerzett a Csehszlovák Szocialista Köztársaság nemzeti válogatottjának tagjaként – megtagadták a Szlovákiát képviselő bizonyos élsportolók számára bevezetett kiegészítő ellátásra való jogosultságot amiatt, hogy nem rendelkezett szlovák állampolgársággal. A Szlovák Köztársaságnak és a Cseh Köztársaságnak az Európai Unióhoz való csatlakozásakor az érintett továbbá egy általános iskolában dolgozott, és ezt az állást a csatlakozást követően is betöltötte.

A Bíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a szóban forgó kiegészítő ellátás nem tartozik a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004 rendelet² hatálya alá. A Bíróság szerint ugyanis a kiegészítő ellátás nem tartozik az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „öregségi ellátás” fogalma alá, amely rendelkezés meghatározza azokat a szociális biztonsági ágakat, amelyekre a 883/2004 rendelet alkalmazandó. A Bíróság e tekintetben rámutatott arra, hogy a kiegészítő ellátás alapvető célja az, hogy kedvezményezettjeit megjutalmazza azokért a teljesítményekért, amelyeket országuk képviseletében a sport területén értek el, ami magyarázattal szolgál egyrészt az állam általi közvetlen finanszírozásra a nemzeti szociális biztonsági rendszer finanszírozási forrásain kívül és a kedvezményezettjei által fizetett hozzájárulásoktól függetlenül, másrészt pedig arra a tényre, hogy az említett kiegészítő ellátást kizárólag igen korlátozott számú sportolónak folyósítják. A Bíróság egyébiránt hozzátette, hogy a kiegészítő ellátás folyósítása nem a kedvezményezett öregségi nyugdíjra való jogosultságától, hanem kizárólag az általa benyújtott, kiegészítő ellátásra irányuló kérelemtől függ.

Ezt követően, miután a Bíróság kifejtette, hogy az érintett munkavállaló, aki ugyan nem helyezte át lakóhelyét, az állampolgársága szerinti és a lakóhelye szerinti állam Unióhoz való csatlakozása miatt a migráns munkavállaló helyzetében található, rámutatott arra, hogy a jelen esetben érintett

¹ A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.). E rendelet 7. cikkének (2) bekezdése az egyenlő bánásmód EUMSZ 45. cikk (2) bekezdésében foglalt szabályának különös kifejeződése a szociális kedvezmények nyújtásának sajátos területén.

² A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.).

kiegészítő ellátás a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „szociális kedvezmény” fogalma alá tartozik. Ennek kapcsán megállapította, a valamely migráns munkavállaló számára biztosított azon lehetőség, hogy a fogadó tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállalókkal azonos jogcímen megjutalmazza azokért a kivételes sporteredményekért, amelyeket e tagállamot vagy annak a jogelődjeit képviselve szerzett, hozzájárulhat e munkavállalónak az említett tagállamba való integrációjához, tehát a munkavállalók szabad mozgása célkitűzésének a megvalósításához. A Bíróság hangsúlyozta, hogy az alapügy tárgyát képező kiegészítő ellátásnak a hatása nemcsak az, hogy kedvezményezettjeinek pénzügyi biztonságot nyújtson – amely többek között az élsportnak szentelt évek alatt a munkaerőpiacra való teljes beilleszkedés hiányának az ellentételezésére irányul –, hanem főként az is, hogy az ilyen képviselettel összefüggésben elért sporteredmények alapján különleges társadalmi presztízszt biztosítsanak számukra.

A Bíróság következőképpen megállapította, hogy az olyan tagállam, amely nemzeti munkavállalóinak ilyen kiegészítő ellátást biztosít, nem tagadhatja meg azt a más tagállamok állampolgárságával rendelkező munkavállalóktól anélkül, hogy ne valósítana meg állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499